

VERKLIGHETEN ENLIGT JIM WAGNER

Ta dig ur skottlinjen, slå undan pistolen och grip efter den med båda händerna. Håll det enkelt - det får bli lite grann som det blir. I Jim Wagners värld finns det inte plats för finlir.

TEXT OCH FOTO: Markus Lindberg

Det är sen eftermiddag och kursdag fyra av fem i Jim Wagners Reality-based personal protection. På schemat står Crime survival - att överleva brott. Eleverna lär sig att hantera personrån och pistolhot. De svettas i sina vanliga kläder och ju-jutsuklubbens mattor har täckts över av en presenning, kryddad med kringstrött skräp. Det finns en tydlig röd tråd i Jim Wagners system, att i alla lägen försöka efterlikna verkligheten.

– Jag kommer från en bakgrund av traditionella och sportinriktade kamparter. Men när jag blev kriminalvårdare och började arbeta med dömda brottslingar, och när jag som polis kom i kontakt med brottsligheten på gatan, insåg jag att 90 procent av det jag lärt mig inte är användbart i verkliga situationer. Och om man som kriminalvårdare eller polis blir attackerad får man sällan en andra chans. Därför bestämde jag mig för att förändra sättet jag tränade på och hur jag tränade andra, säger Jim Wagner när Fighter Magazine träffar honom i Malmö.

För många svenskar är Jim Wagner mannen som lät Musse och Andreas från Rallarsving smörja in sina händer i teaterblod och sedan gå loss på varandra med övningsknivar, under deras reportageresa i USA. Men för den kampsportsintresserade amerikanen är han mer känd för sina artiklar i Black belt magazine, under vinjetten High risk.

Jim Wagner har en diger meritlista. Efter ett par år i US Army bosatte sig en ung Jim i

Newport Beach på den amerikanska västkusten och började lära ut självförsvar baserat på framförallt de filippinska kamparter han tränat. När en kompis föreslog att han skulle söka ett jobb inom kriminalvården hoppade han inte precis jämfota av entusiasm. Men efter ett par dagars betänketid kom han fram till att första-handserfarenhet av hur kriminella människor tänker och agerar skulle göra honom till en bättre instruktör. Därmed slog han sig in på den bana som skulle

hugga mig i bröstet. Givetvis fungerade ingen av min tidigare träning mot kniv. Det var händelser som hjälpte mig att utveckla knive-survival, tekniker som är olikt allt annat som finns där ute: krav maga, karate och så vidare. Olikt därför att jag lär ut full hastighet, full kontakt.

Övningarna för kursdeltagarna i Malmö avlöser varandra. Jim Wagner gör ett tämligen lågmält intryck. Han är mer medelålders genomsnittsammerikan än camouflagedräktad dödsmaskin, men varvar anekdoter från sina år som polis i USA med lärdomar från militära förband. Hur man springer iväg från en skjutande brottsling och minimerar risken att bli träffad. Att klara sig

Träning i hur man överlever en bilkapningssituation.

Scenarioträning är en stor del av Reality-based-systemet.

leda honom vidare till tio år som patrullerande polis, SWAT-team, och anti-terroristträning som medlem i US Air marshalls.

Ett liv i uniform har format den syn han har på självförsvar idag.

– Jag har blivit attackerad med kniv vid två tillfällen. En gång under min tid i armén när någon försökte att hugga mig i halsen, och jag lyckades stoppa honom. Den andra gången arbetade jag som polis. En man tänkte begå självmord, men ville döda mig först, och försökte att

ur en bilkapningssituation någorlunda helskinnad, hur man kommer in på livet mot en vilt svingande baseballträbeväpnad motståndare och vad man bör göra om någon slänger syra eller andra kemikalier mot ens ansikte.

Tempot är högt och Jim Wagner lägger inte någon större tonvikt vid detaljer. Han betonar enkelhet och taktik snarare än teknik. Wagner menar att hans Reality-based personal protection system skiljer sig från de flesta andra självförsvarssystem på ett antal punkter.

– Vi är bland annat unika med vår Pre-conflict training, som till exempel handlar om att kunna lagen: vad man får och inte får göra i en självförsvarssituation. Att veta hur